

Torsdagen den 13 mars 2014

P7_TA(2014)0251

En konsekvent politik för utveckling

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2014 om EU-rapporten om en konsekvent politik för utveckling 2013 (2013/2058(INI))

(2017/C 378/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av punkterna 9 och 35 i den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: *Europeiskt samförstånd* ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som bekräftar att unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna,
- med beaktande av rådets slutsatser vid flera tillfällen, kommissionens tvåårsrapporter och Europaparlamentets resolutioner om en konsekvent politik för utveckling, särskilt resolutionen av den 25 oktober 2012 om EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om EU:s handlingsplan för jämställdhet och ökat medinflytande för kvinnor i utvecklingsarbetet 2010–2015 (SEC(2010)0265) och rådets slutsatser av den 14 juni 2010 om millennieutvecklingsmålen, där rådet stöder EU:s handlingsplan på detta område,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om en konsekvent politik för utveckling 2013 (SWD(2013)0456),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A7-0161/2014), och av följande skäl:
 - A. I EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, som antogs 2012, slås det fast att "EU kommer att främja mänskliga rättigheter på alla områden för sina yttre åtgärder utan undantag".
 - B. En europeisk vision som bygger på solidaritet – som inte spelar ut "intern" fattigdom mot fattigdom utanför unionens gränser – är det enda sättet att övervinna intressekonflikter mellan unionens olika politikområden och se till att dessa är förenliga med de nödvändiga utvecklingspolitiska åtgärderna.
 - C. En konsekvent politik för utveckling anses numera vara en skyldighet och betraktas som ett övergripande politiskt verktyg och en process som syftar till att föra in utvecklingssamarbetets många dimensioner i utarbetandet av annan politik, i alla skeden.
 - D. Alla unionens politikområden har externa effekter och bör därför utformas så att man sörjer för utvecklingsländernas långsiktiga behov i fråga om att bekämpa fattigdom, garantera social trygghet och anständiga inkomster samt upprätthålla respekten för grundläggande mänskliga rättigheter och ekonomiska och miljömässiga rättigheter.
 - E. En konsekvent politik för utveckling bör baseras på ett erkännande av länders och regioners rätt att demokratiskt utforma sin egen politik och sina egna prioriteringar och strategier för att ge sina medborgare möjlighet att klara sig själva.

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0399.

Torsdagen den 13 mars 2014

- F. Unionen bör spela en ledande roll i främjandet av en konsekvent politik för utveckling.
- G. I det nuvarande internationella utvecklingsramverket saknas effektiva mekanismer för att förhindra eller rätta till bristande konsekvens som uppstår på grund av unionens olika politiska åtgärder.
- H. Europaparlamentet har gjort framsteg i arbetet med att bevaka den politik som har omfattande konsekvenser för utvecklingspolitiken, men det finns mycket kvar att göra för att optimera konsekvensen och undvika vissa brister i den, så att parlamentet helt kan uppfylla sin institutionella roll.
- I. Efter 2015 bör en konsekvent politik för utveckling baseras på åtgärder som är inriktade på gemensamma men differentierade ansvarsområden och vara öppen för en inkluderande politisk dialog.
- J. OECD-ländernas erfarenheter, särskilt genom arbetet i OECD:s generalsekretariats enhet för en konsekvent politik för utveckling, har varit mycket lärorika.
- K. En viktig del i en konsekvent politik för utveckling är att samordna EU:s medlemsstaters utvecklingspolitik och biståndsprogram. Det beräknas att så mycket som 800 miljoner euro skulle kunna sparas årligen genom sänkta transaktionskostnader om EU och dess medlemsstater koncentrerade sina biståndsinsatser till färre länder och åtgärder.
- L. Effektiviteten i EU:s utvecklingspolitik hindras av att olika medlemsstaters biståndspolitik och biståndsprogram resulterar i splittrade insatser och dubbelarbete. En mer samordnad strategi för hela EU skulle minska den administrativa bördan och de kostnader som den ger upphov till.
- M. FN:s befolkningsfonds (UNFPA) rapport *ICPD Beyond 2014 Global Report* offentliggjordes den 12 februari 2014, och i den betonar man att skyddet för kvinnor och ungdomar som drabbas av våld måste prioriteras på utvecklingsagendan.

En konsekvent politik för utveckling – omsättning i praktiken

1. Europaparlamentet föreslår att det inrättas en tvistlösningsmekanism, som ska anförtros kommissionens ordförande, för att se till att en konsekvent politik för utveckling garanteras. Vid konflikter mellan unionens olika politikområden ska kommissionens ordförande ta sitt politiska ansvar för de övergripande riktlinjerna och avgöra frågan, med hänsyn tagen till unionens skyldigheter beträffande en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet anser att man, efter en period med kartläggning av problemområden, skulle kunna reformera beslutsförfarandena inom kommissionen och i samarbetet mellan de olika avdelningarna.
2. Europaparlamentet uppmanar EU, medlemsstaterna och deras partnerinstitutioner att se till att den nya ramen efter 2015 omfattar ett mål för en konsekvent politik för utveckling som gör det möjligt att ta fram tillförlitliga indikatorer för att mäta de framsteg som görs av bidragsgivare och partnerländer samt att bedöma hur olika politiska åtgärder påverkar utvecklingsarbetet, särskilt genom att anlägga ett perspektiv för utvecklingskonsekvens på nyckelfrågor som demografisk tillväxt, global livsmedelsförsörjning, olagliga penningflöden, migration, klimat och grön tillväxt.
3. Europaparlamentet påminner om Europeiska utrikestjänstens viktiga roll i genomförandet av en konsekvent politik för utveckling, särskilt den roll som EU-delegationerna spelar i fråga om övervakning, observation och underlättande av samråd och dialog med intressenter och partnerländer om effekten av EU:s politik i utvecklingsländer. Parlamentet påpekar att det behövs en mer utbredd diskussion med alla relevanta intressenter, såsom icke-statliga organisationer och det civila samhällets organisationer.
4. Europaparlamentet beklagar att kommissionens dokument SWD(2013)0456 bara är ett enkelt arbetsdokument i stället för det meddelande som hade planerats efter arbetsdokumentet 2011. Arbetsdokumentet kräver till skillnad från meddelandena inte något godkännande i kommissionskollegiet. Detta tillvägagångssätt är paradoxalt med tanke på att dokumentet rör ett så utpräglat politiskt område som konsekvent politik för utveckling.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att engagera sig för utveckling och mänskliga rättigheter och påminner om dess viktiga uppgift att stimulera och samordna unionens politik. Parlamentet anser att kommissionen aktivt bör främja en konsekvent och modern vision för mänsklighetens utveckling för att kunna uppfylla millenniemålen och de ingångna åtagandena.

Torsdagen den 13 mars 2014

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att följa rådets uppmaning och låta göra regelbundna oberoende efterhandsutvärderingar av vilken effekt centrala politiska strategier har på utvecklingen. Parlamentet understryker att kommissionens system för konsekvensbedömningar måste förbättras genom att man uttryckligen inkluderar en konsekvent politik för utveckling och ser till att bedömning av utvecklingseffekter ingår som en fjärde huvuddel i analysen, utöver bedömningen av ekonomiska, sociala och miljömässiga effekter.
7. Europaparlamentet understryker behovet av att utforma en pedagogisk strategi för hur man kan integrera en konsekvent politik för utveckling i de olika politikområdena, eftersom en sådan strategi kommer att vara en nyckelfaktor för det allmänna informationsarbetet i EU i samband med det europeiska året för utvecklingssamarbete 2015. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att ge personal i avdelningar som inte arbetar med utvecklingsfrågor lämplig utbildning i politik för utveckling och i bedömning av utvecklingseffekter.
8. Europaparlamentet bekräftar att det bör utses en ständig föredragande för utvecklingsagendan efter 2015. Denna föredragande bör även bevaka att en konsekvent politik för utveckling vederbörligen beaktas.
9. Europaparlamentet understryker sin potentiellt viktiga roll för att främja en konsekvent politik för utveckling genom att sätta den högre upp på den egna dagordningen, öka antalet utskottsövergripande och interparlamentariska möten angående konsekvent politik för utveckling, främja dialogen om en konsekvent politik för utveckling med partnerländerna och stimulera debatten i civilsamhället. Parlamentet påminner om att strukturerade årliga möten mellan medlemsstaternas parlament och Europaparlamentet är ett viktigt sätt att stärka en konsekvent politik för utveckling och samordningen.
10. Europaparlamentet understryker behovet av att inrätta en oberoende unionsmekanism för att formellt ta emot och behandla klagomål från enskilda personer, grupper eller samhällen som berörs av unionens politiska åtgärder.
11. Europaparlamentet betonar att man inom ramen för en konsekvent politik för utveckling behöver säkerställa att civilsamhället, inklusive kvinnogrupper, deltar aktivt, att kvinnor får ökat inflytande i beslutsprocesser samt att jämställdhetsexperter deltar till fullo.

Prioriterade åtgärdsområden

12. Europaparlamentet anser hanteringen av migrationsströmmar bör vara förenlig med EU-ländernas och partnerländernas utvecklingspolitik. Parlamentet anser att detta kräver en strategi som omfattar politiska, socioekonomiska och kulturella aspekter och syftar till att blåsa nytt liv i unionens övergripande förbindelser med de direkta grannländerna. Parlamentet betonar också vikten av att frågor som rör migranternas integrering i samhället och arbetslivet respektive medborgarskap hanteras genom att man arbetar tillsammans med ursprungs- och transitländerna.
13. Europaparlamentet understryker att handel och utvecklingssamarbete inte alltid harmonierar med varandra. Parlamentet anser att utvecklingsländerna bör inleda ett selektivt öppnande av sina marknader. Parlamentet understryker vikten av den privata sektorns sociala och miljömässiga ansvar och anser att en avreglering av handeln inte får göras utan hänsyn till sociala och miljömässiga villkor, t.ex. ILO:s normer. Parlamentet påminner om att detta uttryckligen måste nämnas i WTO:s avtal om man ska kunna undvika social dumpning och miljödumpning.
14. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om att kostnaderna för att införa dessa normer är mycket lägre än de kostnader som uppstår genom återverkningar på social trygghet, hälsa och livslängd om normerna inte respekteras.
15. Europaparlamentet välkomnar EU:s erkännande av den viktiga roll som småskaliga jordbruk spelar i kampen mot hunger. Parlamentet efterlyser systematisk utvärdering av inflytandet av EU:s jordbruks-, handels- och energipolitik, inklusive EU:s biobränslepolitik, som kan inverka menligt på utvecklingsländerna.
16. Europaparlamentet upprepar att man i högre grad behöver sträva efter att maximera synergieffekterna mellan EU:s klimatförändringspolitik och EU:s utvecklingsmål, särskilt i fråga om de verktyg och instrument som används och fördelarna för den samlade utvecklingen och/eller klimatanpassningen.
17. Europaparlamentet anser att klimatförändringen måste angripas med strukturella reformer och anser att alla delar av den politiska planeringen och beslutsprocessen måste omfatta en systematisk riskbedömning som är kopplad till klimatförändringen, även på områdena för handel, jordbruk och livsmedelsförsörjning. Parlamentet anser att resultaten av denna bedömning bör utnyttjas inom ramen för instrumentet för utvecklingssamarbete 2014–2020 för att formulera tydliga och konsekventa dokument för nationella och regionala strategier.

Torsdagen den 13 mars 2014

18. Europaparlamentet konstaterar att man visserligen har ägnat uppmärksamhet åt flera aspekter av en konsekvent politik för utveckling, men anser att EU bör vidta konkreta åtgärder för att bekämpa skatteundandragande och ta itu med skatteparadis. Parlamentet uppmanar kommissionen att i årsrapporten om genomförande av råvaruinitiativet inkludera information om effekten av nya överenskommelser, program och initiativ om resursrika utvecklingsländer.

19. Europaparlamentet tillstår att EU har ett stort ansvar för att säkerställa att dess fiske baseras på samma standarder för ekologisk och social hållbarhet och öppenhet och insyn såväl i som utanför unionens vatten. Parlamentet konstaterar att det för en sådan samstämdhet krävs samordning både inom själva kommissionen och mellan kommissionen och de enskilda medlemsstaternas regeringar.

20. Europaparlamentet påminner särskilt om sitt åtagande att inte finansiera storskalig energinfrastruktur som har negativa sociala och miljömässiga återverkningar.

o

o o

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
